*Dek. Duoble kvin: mi havas ~ fingrojn; ~o da homoj; iam la Eklezio ricevis la ~onaĵon de ĉiuj rikoltoj.

Dekadenco. Komenco de ruiniĝo, de malfortiĝo, de malprosperiĝo: ~o de literaturo; la ~o de la Roma Imperio. Κρ καυικεςο, ασοπιο, κπερτυσκο, αύτυνο. ~i (ntr). Esti en stato de ~o. ~igal. Igi en staton de ~o: alkoholo ~igas popolojn. Kp Defali, degeneri, kliniĝi, malprogresi.

Dekagramo. Dek gramoj.

Dekalitro. Dek litroj.

Dekametro. Dek metroj.

Dekano. 1 (K) Unuarangulo de eklezia distrikto, konsistanta el kelke da paroĥoj. 2 (Protestantismo) Administranto de eklezia distrikto. 3 Ĉefprofesoro de universitata fakultato.

dekanti (tr) 😭. Forverŝi likvaĵon el ujo, lasante en ĝi la funde falintaj nnesolvaĵojn.

Deklami. 1 (tr). Laŭte prononci, kun artisme taŭga tono : ~i versojn. 2 (abs). Per sonoraj senenhavaj frazoj emfaze k patose paroli : oni multe ~is pri sendependeco z.

Deklari (tr). Oficiale aŭ publike sciigi: en la aldono al la Dua Libro Z ~is, ke li forlasas siajn aŭlorrajlojn pri esp-o; ĉiuj ~is sin kontraŭ la propono. ~o. Deklaracio.

Deklaracio. Deklaritaĵo : la ~o de la esp-a Akademio difinas la rolon de la Lingvaj Institucioj.

- *Deklinacio. Aro de la modifoj, kiujn en kelkaj lingvoj ricevas substantivo, pronomo aŭ adjektivo laŭ ĝia sekso (genro), nombro k gramatika rolo; kazaro : esp-o havas dukazan, k lalino seskazan ~on. ~i (tr). Eldiri la kazaron de iu vorto.
- * Deklivo. Oblikva, klinita supraĵo rilate al la horizontalo : kruta ~o de monto.
- dekokti ^z 策. Longe boligi en akvo vegetaĵon por solvi ĝiajn solveblajn substancojn.

Dekoiti (tr). Nudigi la kolon, gorĝon aŭ ŝultrojn: ŝi estis maldece ~ita.

dekor(ac)i (tr) = dekoracii.

Dekoracio. 1 Artismaj ornamaĵoj de ĉambro, domo, ĝardeno, urbo : nia standardo estas ~o por niaj kongresoj Z.

2 Pentritaj toloj prezentantaj vidaĵon de la loko, kie okazas teatra sceno. 3 B = ordeno 2. ~1 (tr). Artisme ornami: salono ~ita per freskoj.

dekremento <... Nombro, kiu karakterizas la amortizon de osciloj. Logaritma ~o. Logaritmo de l' rilato de la amplitudo de unu oscilo al la sekvanta oscilo.

Dekreto. Oficiala ordono de plej supera ŝtata reganta povo (kontraste al leĝo): eldoni ~on. ~1 (tr). Ordoni per ~o.

*Dekstra. Troviĝanta ĉe la flanko kontraŭa al tiu de la koro: ~a mano. ~e. Ĉe la ~a flanko: ~e staras statuo; turniĝu ~en. ~ano, ~ulo. Persono apartenanta al la konservativaj aŭ reakciaj partioj, kiuj sidas en Parlamentejo ~e de la prezidanto. Mal~ulo. 1 Kiu uzas kutime mal~an manon anstataŭ ~a. 2 Apartenanta al la antaŭenemaj partioj, kiuj sidas mal~e de la prezidanto. ~uma \(\) \(\Lambda \). Turniĝanta aŭ volviĝanta laŭ la direkto de horloĝa montrilo.

dekstrino T. Amela gumo.

Delegi (tr). Sendi iun, kiel reprezentanton: nia societo ~is tri membrojn al la kongreso. Kp DEPUTI, KOMISII, MISII. ~ato, ~ito. ~ita persono.

Delegacio. Delegitaro.

*Delfeno. Mara mambesto el fam. de balenoj (delphinus).

delfinio . G. de ranunkolacoj (del-phinium).

* Delikata. 1 Plaĉa per sia altkvalito k nevulgareco: ~a manĝo, vino, parfumo, plezuro, esprimo, nuanco, koloro, punto, rideto; ~aj trajtoj, manoj; ~ledaj ŝuoj. Kp rafinita, subtila, nobla. Vd Poluri. 2 Neforte k neakre impresanta niajn sentumojn aŭ nian spiriton: ~a fajfo, bruo, tuŝo, paŝo, diferenco, deklivo, vento, kiso; ~a sono de l' pluvo falania sur molan teron B; ~a nebulo. Kp milda, dolĉa. 3 Facile rompebla, facile difektebla : ~a teksaĵo, vazo, aparato; ~a kiel aranea reto; feliĉo estas ~a floro; ~a aĝo, sano, haŭto. Kp malforta, maldika. 4 (f) Facile malbonigebla, postulanta subtilan spiriton k grandan zorgon por sukcesi : mi ne povas diskuti kun virino pri tiel ~a